

ชื่อรายงานการวิจัย:	ปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัว ชาวพุทธ
ผู้วิจัย:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชน ประวัตินี้
ส่วนงาน:	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปีงบประมาณ:	๒๕๕๓
ทุนอุดหนุนการวิจัย:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวชาวพุทธ เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ และเพื่อศึกษารูปแบบการเลี้ยงดูที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งภาครัฐและเอกชนในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา ๒๕๕๓ จำนวน ๔๐๐ คน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบบประเมินค่า (Rating Scale) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เด็กนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม ส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐ ส่วนใหญ่มีอายุ (อายุเต็ม) ระหว่าง ๑๑- ๑๕ คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๗๕ มีบิดามารดา/ผู้ปกครองของนักเรียนมีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๗๕ เด็กนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเกรดเฉลี่ยประจำภาคหลังสุด มากที่สุด ๓.๑ - ๓.๕ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗๕ ครอบครัวมีรายได้ / ต่อเดือน (ครอบครัว) ๐-๕,๐๐๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๕ และมีผู้นำ ครอบครัว เป็นบิดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕

๒. ด้านรูปแบบการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวชาวพุทธ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวชาวพุทธ ของเด็กในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๐

๓. ด้านพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ พบว่า พฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ ด้านมีความเมตตา กรุณา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๐ ในขณะที่ พฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านมีความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเสียสละ และด้านการประหยัด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๐, ๓.๗๙, ๓.๙๖, ๓.๗๘ และ ๓.๗๘ ตามลำดับ

๔. ด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ พบว่า

๑) พ่อแม่ร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการอบรมเลี้ยงดูลูก เปิดโอกาสให้ลูกได้แสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจในการวางแผนชีวิตครอบครัวตามสมควร

๒) แบ่งปันความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว

๓) พ่อแม่สอนให้พูดความจริง สอนให้รู้จักกตัญญูรู้คุณคน

๔) ชมเชยให้กำลังใจแก่เด็กเมื่อเด็กทำดีหรือตั้งใจเรียนหรือทำงานตามความรู้ความสามารถ

๕) พ่อแม่จะให้ความรัก ความอบอุ่นและตามใจลูกมาก

สรุปได้ว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัว แสดงให้เห็นว่า การให้ความอบอุ่นจากบิดามารดาจะทำให้จะเชื่อฟังคำสั่งสอนมากขึ้น เมื่อบิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก เด็กจะมีความรู้สึกที่ตนเองได้รับความรักและชื่อเรียกร้องของบิดามารดาจะได้รับการปฏิบัติตามในนามของความรัก กล่าวอีกนัยหนึ่ง เด็กจะมีความเข้าใจดีว่า ความผูกพัน คำสั่งสอนและกฎระเบียบของบิดามารดา กระทำไปเพื่อประโยชน์ของตัวเด็กเอง